

Tydzień I
Medytacja 1
Obraz stworzenia świata
(Rdz 2, 4-15)

Słowo:

Oto są dzieje początków po stworzeniu nieba i ziemi. Drugi opis stworzenia człowieka.

Gdy Pan Bóg uczynił ziemię i niebo, nie było jeszcze żadnego krzewu polnego na ziemi, ani żadna trawa polna jeszcze nie wzeszła – bo Pan Bóg nie zsyłał deszczu na ziemię

i nie było człowieka, który by uprawiał ziemię, i rów kopał w ziemi, aby w ten sposób nawadniać całą powierzchnię gleby – wtedy to Pan Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia, wskutek czego stał się człowiek istotą żywą.

A zasadziwszy ogród w Eden na wschodzie, Pan Bóg umieścił tam człowieka, którego ulepił. Na rozkaz Pana Boga wyrosły z gleby wszelkie drzewa miłe z wyglądu i smaczny owoc rodzące oraz drzewo życia w środku tego ogrodu i drzewo poznania dobra i zła.

Z Edenu zaś wypływała rzeka, aby nawadniać ów ogród, i stamtąd się rozdzielała, dając początek czterem rzekom. Nazwa pierwszej – Pizon; jest to ta, która okrąży cały kraj

Chawila, gdzie się znajduje złoto. A złoto owej krainy jest znakomite; tam jest także wonna żywica i kamień czerwony. Nazwa drugiej rzeki – Gichon; okrąży ona cały kraj – Kusz.

Nazwa rzeki trzeciej – Chiddekel; płynie ona na wschód od Aszszuru. Rzeka czwarta – to Perat.

Na początku modlitwy uświadom sobie, że stajesz przed Bogiem i chcesz z Nim rozmawiać. On jest teraz obecny przy Tobie. Pomyśl jak patrzy na Ciebie. Po uczynieniu znaku krzyża poproś Go o łaskę skupienia, poprowadzenia Cię przez modlitwę, tak aby była ona jak najbardziej owocna dla Ciebie i miła Bogu:

"Proszę Cię, Panie, Boże mój, aby wszystkimi moimi zamiarami, decyzjami i czynami były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Twojego Boskiego Majestatu".

Wchodząc w modlitwę przypomnij sobie tekst, który będziesz rozważać (zaangażuj swoją wyobraźnię).

Obraz do medytacji:

Przypomnę sobie konkretne miejsce, widok, który mnie zachwycił. Może to widok gór, zachodu słońca nad jeziorem, czy piękna architektury. Przyjrzę się temu obrazowi, pobędę chwilę w tym miejscu. Postaram się zobaczyć kolory, usłyszeć dźwięki, poczuć zapachy oraz smaki związane z tym wspomnieniem.

Prośba o owoc modlitwy:

Poproś teraz Pana o owoc modlitwy; o łaskę doświadczenia bycia upragnionym, ukochanym stworzeniem Bożym, częścią piękna wszechświata, który stworzył.

Puncta do medytacji:

1. „Gdy Pan Bóg uczynił ziemię i niebo...”. Opis stworzenia świata rozpoczyna się słowami: „Gdy Pan Bóg...”. Pan Bóg zapragnął powołać świat do istnienia, nie po to, aby ukazać swoją potęgę i chwałę, lecz po to, by się nią podzielić z innymi stworzeniami. Tak działa Jego miłość. Bóg dzieląc się nią ze swoimi stworzeniami, sprawia, że mogą one zaistnieć i trwać. Miłość zawsze jest darem, który dąży do tego, aby podzielić się bez reszty wszystkim, co posiada, czym jest. Tak więc Bóg, stwarzając świat, podzielił się ze swymi stworzeniami potęgą swej miłości, dając człowiekowi w darze miejsce do życia.

Taki był Jego zamiar stworzenia świata.

Co widzę patrząc na otaczający mnie świat? Czy dostrzegam bogactwo, różnorodność i wyjątkowość stworzeń, które mnie otaczają? Co czuję patrząc na to dzieło?

2. „Tchnął w jego nozdrza tchnienie życia...”. Bóg po stworzeniu ziemi i nieba powołuje do istnienia człowieka. Obraz opisujący proces ulepienia człowieka z prochu ziemi mówi, że jesteśmy częścią tego świata, składamy się z tej samej materii, że jesteśmy przemijający (Rdz 3,19), ponieważ w proch się obrócimy. Ale Pan nie poprzestał na tym – On dał nam swoje tchnienie, tchnienie wiecznego życia – nieśmiertelną duszę.

Czy dostrzegam w sobie ten dar? Do czego on mnie uzdalnia, ku czemu pociąga?

3. „Pan Bóg umieścił tam człowieka...”. Eden to raj, który został stworzony dla człowieka. Pan dał stworzonej przez siebie istocie cudowny ogród, wszelkie wspaniałości i bogactwa. Nie zostawił człowieka tylko na surowej ziemi, jaką była zaraz po stworzeniu, lecz dla niego wypełnił ten świat bogactwem przyrody.

Czy świat, który oglądam, jest dla mnie znakiem Bożej hojności? Co mnie w nim zachwyca? Jaka jest moja odpowiedź na doświadczenie wspaniałości stworzonego świata?

Rozmowa końcowa:

Na koniec porozmawiaj z Bogiem o tym wszystkim, co zrodziło się w Twoim sercu pod wpływem dzisiejszej modlitwy. Wypowiedz przed Nim swoje uczucia.

Bądź szczery przed Panem. Porozmawiaj z Nim przez chwilę serdecznie - jak przyjaciel z Przyjacielem. Na zakończenie pomódl się słowami modlitwy "Ojcze nasz".